

Knjiga proroka Daniela - sto trideset i tri

Otkrivanje proročkoga tkanja: uvidi u vrijeme pečačenja 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Svi se proroci međusobno slažu i svi oni svjedoče, još određenije, o svršetku svijeta nego o danima u kojima su živjeli. Njihovo se svjedočanstvo treba primijeniti u proročkom razdoblju vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, jer se ondje ostvaruje učinak svakoga viđenja. Izaiji je, u šestom poglavlju, u viđenju bilo dopušteno zaviriti u Svetinju nad svetinjama tijekom razdoblja vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, gdje je vidio slavu Božju. Znamo da je to bilo nakon 11. rujna 2001., jer je u trećem retku čuo anđele kako izjavljaju da je zemlja tada bila puna Njegove slave.

„Kad je Bog namjeravao poslati Izaiju s porukom svom narodu, najprije je dopustio proroku da u viđenju zaviri u Svetinju nad svetinjama unutar Svetišta. Odjednom se učinilo da su vrata i unutarnji zastor Hrama podignuti ili uklonjeni, te mu je bilo dopušteno gledati unutra, u Svetinju nad svetinjama, kamo ni prorokove noge nisu smjele stupiti. Pred njim se ukazalo viđenje Jehove kako sjedi na prijestolju visokom i uzvišenom, dok je skut njegove slave ispunjavao Hram. Oko prijestolja stajali su serafini, poput stražara oko velikoga Kralja, i odražavali su slavu koja ih je okruživala. Dok su njihove pjesme hvale odjekivale dubokim tonovima klanjanja, do vratnici su se tresli kao da ih potresa potres. S usnama neokaljanima grijehom, ti su anđeli izlijevali hvale Bogu. ‘Svet, svet, svet, Gospod nad vojskama’, klicali su; ‘puna je sva zemlja slave njegove.’ [Vidi Izaija 6:1–8.]”

„Serafini oko prijestolja toliko su ispunjeni strahopoštovanjem punim dubokog poštovanja dok promatraju Božju slavu, da ni za trenutak ne gledaju na sebe sa zadivljenošću. Njihova je hvala upućena Gospodinu nad vojskama. Dok gledaju u budućnost, kada će sva zemlja biti ispunjena Njegovom slavom, pobjednička se pjesma od jednoga do drugoga odjekuje u milozvučnom pjevu: ‘Svet, svet, svet, Gospodin nad vojskama.’ Oni su potpuno zadovoljni proslavljati Boga; prebivajući u Njegovoj prisutnosti, pod osmijehom Njegova odobravanja, ne žele ništa više. U nošenju Njegova lika, u vršenju Njegove volje, u štovanju Njega, dosegnuta je njihova najviša težnja.” Gospel Workers, 21.

U skladu s Izaijom, i proroku Ezekielu bilo je dopušteno vidjeti u Svetinju nad svetinjama. Ezekielovo viđenje započelo je u prvom poglavlju, prvom retku.

I dogodi se tridesete godine, četvrtoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok bijah među sužnima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i vidjeh viđenja Božja. Ezekiel 1:1.

Njegovo se viđenje nastavlja kroz poglavlja, i nastavak je istoga viđenja u osmom i devetom poglavlju, koje označava pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. To znamo po njegovu pomnom svjedočanstvu.

I dogodi se šeste godine, šestoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok sam sjedio u svojoj kući i starješine Judine sjedile preda mnom, da ondje siđe na me ruka Gospoda Jahve. Tada pogledah, i gle: obličje kao pojava ognja; od pojave njegovih bokova naniže oganj, a od njegovih bokova naviše kao pojava sjaja, kao boja jantara. I on pruži lik ruke te me uze za pramen kose na mojoj glavi; i duh me podiže između zemlje i neba te me u viđenjima Božjim odvede u Jeruzalem, do ulaza unutarnjih vrata što gledaju prema sjeveru, gdje bijaše sjedište lika ljubomore koji izaziva ljubomoru. I gle, slava Boga Izraelova bijaše ondje, prema viđenju koje vidjeh u ravnici. Ezekiel 8:1–4.

Viđenje iz osmog i devetog poglavlja, koje prepoznaje dvije skupine što se razvijaju tijekom pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, bilo je „prema viđenju koje je” Ezekiel vidio „u ravnici”. Viđenje koje je vidio u ravnici prepoznato je u trećem poglavlju.

I ruka Gospodnja bijaše ondje nada mnom; i reče mi: Ustani, izađi u ravnicu, i ondje ću govoriti s tobom. Tada ustadoh i iziđoh u ravnicu: i gle, slava Gospodnja stajala je ondje, kao slava koju vidjeh na rijeci Kebaru; i padoh ničice. Ezekiel 3:22, 23.

Ezekielova viđenja „ravnice“ bijahu poput „slave koju“ je Ezekiel „vidio na rijeci Kebaru“, a to bijaše viđenje iz prvoga poglavlja, prvoga retka. Viđenje pečačenja u devetome poglavlju i viđenje „ravnice“ bili su jednostavno nastavci viđenja na rijeci Kebaru. Bilo je to viđenje Božje slave u Svetinji nad svetinjama tijekom pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, upravo kao što je bilo i Izaijino viđenje. Izaijino je viđenje prepoznavalo Božje djelo podizanja glasnika u vrijeme pečačenja, a u drugome i trećemu poglavlju Ezekiel prepoznaje upravo to djelo s većom pojedinosti nego Izaija, jer prikazuje glasnika koji treba nositi poruku laodicejskom adventizmu; a da bi razumio poruku koju treba odnijeti pobunjeničkom narodu koji se zaobilazi, Ezekielu je zapovjedbano da pojede knjižicu koja je bila u ruci anđela kada je sišao 11. rujna 2001.

I još mi reče: Sine čovječji, jedi što nađeš; pojedi ovaj svitak, pa idi i govori domu Izraelovu. Tada otvorih usta, i on me nahrani tim svitkom. I reče mi: Sine čovječji, neka tvoj trbuh jede i utrobu svoju napuni ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh, i u ustima mi bijaše sladak kao med. I reče mi: Sine čovječji, idi, pođi domu Izraelovu i govori im mojim riječima. Jer ti nisi poslan narodu tuđa govora i teška jezika, nego domu Izraelovu; ne mnogim narodima tuđa govora i teška jezika, čije riječi ne možeš razumjeti. Zaista, da sam te poslao k njima, oni bi te poslušali. Ali dom Izraelov neće te poslušati, jer ne žele poslušati mene; jer sav dom Izraelov jest drzak i tvrda srca. Evo, učinio sam tvoje lice tvrdim prema njihovim licima i tvoje čelo tvrdim prema njihovim čelima. Kao dijamant, tvrdi od kremenca, učinio sam tvoje čelo: ne boj ih se i ne plaši se njihovih lica, premda su dom odmetnički. Ezekiel 3:1–9.

Poganin je u Bibliji stranac, a stranac govori tuđim jezikom. Ezekiel je bio poslan domu suvremenog Izraela, koji je u vrijeme pečačenja laodicejska Crkva adventista sedmoga dana, koja biva zaobidena. Poruka u vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće upućena je Božjoj crkvi, kojoj se najprije sudi, a zatim, pri skorom dolasku nedjeljnog zakona, drugi glas iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja poziva Božje pogansko stado iz Babilona. Kad Izaija u šestom poglavlju predstavlja one koji prihvataju poziv da budu poslani pobunjeničkom domu s laodicejskom porukom, unaprijed je upozoren da su oni narod koji gledajući ne opaža i slušajući ne razumije.

Izaija bilježi upravo onu osobinu koju je Isus naveo iz šestoga poglavlja Izaije kada je tu istu osobinu pripisao cjepidlakavim Židovima koji su u Kristovoj povijesti bili zaobilaženi.

U dvanaestom poglavlju Ezekiel također rabi posve isto nazivlje, čime dvanaesto poglavlje izričito smješta u vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

I riječ Jahvina dođe mi govoreći: Sine čovječji, prebivaš usred doma odmetničkoga, koji ima oči da vidi, a ne vidi; ima uši da čuje, a ne čuje; jer oni su dom odmetnički. Ezekiel 12:1, 2.

Dvanaesto poglavlje Ezekiel prepoznaje vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, i čineći to, obraća se krivotvorenoj poruci poznoga dažda koju nude pijanci Efrajimovi, koji vladaju narodom Jeruzalema, oni pijanci koji ne mogu čitati zapečaćenu knjigu. Njihova krivotvorena poruka poznoga dažda temelji se na smještanju proročkih viđenja Božje Riječi daleko u budućnost.

U redcima od trećega do petnaestoga Ezekielu je naloženo da prikaže kako Božji narod odlazi u babilonsko sužanjstvo. Babilonsko sužanjstvo predstavlja uskoro nadolazeći nedjeljni zakon, a zatim u redcima od šesnaestoga do dvadesetoga on prepoznaje glad koja prati razorenje gradova što započinje u času velikoga potresa, a to je uskoro nadolazeći nedjeljni zakon. Ondje su prikazane prednosti života na selu tijekom toga kriznog vremena, a zatim u redcima od dvadeset i prvoga do dvadeset i osmoga imamo odlomak koji je u mileritskoj povijesti bio prepoznat kao sadašnja istina. Taj je odlomak doslovce naveden u knjizi Velika borba u opisu mileritske povijesti.

I riječ Gospodnja dođe mi govoreći: Sine čovječji, kakva je to poslovica što je imate u zemlji Izraelovoj, govoreći: Dani se oduljuju, i svako viđenje propada? Zato im reci: Ovako veli Gospodin Bog: Učinit ću da prestane ta poslovica te je više neće rabiti kao poslovicu u Izraelu; nego im reci: Dani su blizu, i ispunjenje svakoga viđenja. Jer više neće biti nijednoga ispraznog viđenja ni laskava gatanja usred doma Izraelova. Jer ja sam Gospod: govorit ću, i riječ koju izrekнем izvršit će se; više se neće odgađati; jer u vaše dane, dome odmetnički, izreći ću riječ i izvršiti je, govori Gospodin Bog. I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: Sine čovječji, evo, oni iz doma Izraelova govore: Viđenje koje on vidi odnosi se na mnoge dane koji tek imaju doći, i on prorokuje o vremenima koja su daleko. Zato im reci: Ovako veli Gospodin Bog: Nijedna se moja riječ više neće odgađati, nego će se izvršiti riječ koju sam izrekao, govori Gospodin Bog. Ezekiel 12:21–28.

Krivotvorena poruka o potonjoj kiši koja se iznosi u vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće tvrdi: „Dani se oduljuju, i svako viđenje propada.” Uostalom, nisu li oni glasnici predstavljeni Mojsijem, Ilijom, Ezekielom, Izaijom i Ivanom zakazali u svom predviđanju 18. srpnja 2020.? Poruka laodicejskog adventista u to vrijeme glasi: „Viđenje koje on vidi odnosi se na mnogo dana unaprijed, i on prorokuje o vremenima dalekim.” U toj povijesti ne samo da će se svako viđenje ispuniti, nego glasnik treba reći izgubljenom domu suvremenog Izraela: „Ovako govori Gospod Jahve”, „učinit ću” da „poslovica” laodicejskog adventizma, ta krivotvorina, „prestane”. Recite im: „Dani su blizu, i ostvarenje svakoga viđenja.” „Nijedna se više od mojih riječi neće odgađati, nego riječ koju izrekoh izvršit će se, govori Gospod Jahve.”

Laodicejska poruka zahtijeva da poruka prepozna da su dani blizu kada se treba ispuniti učinak svakoga viđenja, a ti su dani dani pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Bitna točka koja se ne smije

previdjeti u tom odlomku jest da Bog izravno izjavljuje kako će u „danimi“, koji predstavljaju razdoblje vremena pečaćenja, učiniti da prestane „isprazno viđenje“ laodicejskog adventizma, njihovo „laskavo gatanje“ i njihova krivotvorena „poslovica“. Bog uzrokuje da njihova krivotvorena poruka pozne kiše prestane prije uskoro nadolazećeg nedjeljnog zakona, jer uzrokuje da ona prestane u danima o kojima govori. On uzrokuje da ona prestane tako što potvrđuje istinitu poruku pozne kiše dok uzdiže one koji su izabrani da budu stijeg pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. Ti izabrani zapečaćeni su prije „potresa“.

Drugi način na koji On uzrokuje da prestane isprazna poslovica krivotvorene poruke poznoga dažda jest dolazak neočekivanih i sve žešćih Božjih sudova, koji dolaze kao silno iznenađenje djeci tame, ali su dio same poruke koju će djeca svjetla već biti naviještala. Povijest u koju sada ulazimo uskoro će se suočiti s Božjim sudovima. Ti su sudovi opetovano prikazani u Božjoj Riječi, a razdoblje pečaćenja, koje je započelo 11. rujna 2001., mjesto je kamo mora prispjeti svako viđenje, uključujući i viđenja Božjih sudova, jer Njegova Riječ nikada ne zatajuje.

U prethodnim smo člancima pokazali da prva tri poglavlja u knjizi proroka Danijela predstavljaju poruke trojice anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Drugo poglavlje jest poruka drugoga anđela te je stoga prikaz druge kušnje u razdoblju pečaćenja. Prva kušnja bilo je prvo poglavlje, i to kušnja prehrane: hoće li osoba izabrati nebesku hranu ili hranu Babilona. Drugo je poglavlje bilo predstavljeno skrivenom istinom unutar Nabukodonozorova sna o kipu zvijeri, koje su kraljevstva.

Drugo poglavlje Daniela predstavlja kušnju o slici Zvijeri tijekom zapečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće te sadrži skriveno razumijevanje, jer se Nabukodonozor nije mogao sjetiti sna. Ono predstavlja skrivenu istinu koja se otpećauje u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, i skrivenu istinu o kraljevstvima biblijskoga proroštva prikazanim u slici. Ono je predstavljalo kušnju na život i smrt za Daniela i tri dostojanstvenika, a također i za kaldejske mudrace koji su jeli babilonsku hranu.

Ellen White bila je pokazana da će se slika Zvijeri oblikovati „prije nego što završi vrijeme milosti, jer je to velika kušnja za Božji narod, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina.“ Skriveni san Nabukodonozorov predstavlja tu kušnju. Skrivena istina o kipu koja je otkrivena u ovim danima, kada se učinak nijednoga viđenja više ne odgađa, jest da je Isus, kao Alfa i Omega, u prvom i posljednjem spominjanju kraljevstava biblijskoga proroštva utvrdio da je osma Zvijer od sedam.

Osma zvijer iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, koja je od sedmorice, jest papinska vlast koja je vraćena na prijestolje zemlje, a dublja skrivena tajna koja je otkrivena jest da, kako Sjedinjene Države u ovoj naciji oblikuju sliku zvijeri, tako će također predstavljati pojavu osmoga, koji je od sedmorice. Šesti predsjednik od vremena svršetka 1989. godine, koji je bogati predsjednik što je uznemirio sve kraljevstvo zmaja, primio je smrtonosnu političku ranu od progresivnih, woke, liberalnih globalista 2020. godine, dok je republikanski rog bio ubijen na ulicama od bezbožne zvijeri iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja.

U isto vrijeme pokret trećega anđela zadobio je smrtonosnu ranu 18. srpnja 2020. od ruke ateističke zvijeri iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja. Taj se pokret sastojao od laodicejskih

adventista sedmoga dana, a 2023. godine pokret je bio podignut kao filadelfijski pokret trećega anđela. Oba su roga bila ubijena 2020., i oba roga ustaju nakon tri i pol simbolična dana. Oblikovanje političke slike zvijeri sastoji se od sjedinjenja Crkve i Države u Sjedinjenim Američkim Državama, a zvijer kojoj oni u posljednjim danima prave sliku jest osma zvijer, koja je od sedam. Kada se slikovna zvijer oblikuje u Sjedinjenim Američkim Državama, posjedovat će upravo to proročko obilježje osme rimske zvijeri.

Kada se ispit slike Zvijeri ispuni nad istinskim protestantskim rogom, oni koji prepoznaju proročke istine povezane s oblikovanjem slike Zvijeri u oba roga zemaljske Zvijeri bit će za vječnost zapečaćeni Kristovim obličjem. One lude djevice koje su prihvatile isprazno i laskavo viđenje oblikovat će sliku Zvijeri za vječnost.

To je bilo ono što je prorok Ezekiel vidio kada su se pred njegovim zapanjenim pogledom prikazivali simboli koji su otkrivali Silu što nadvladava poslovima zemaljskih vladara. Kotači koji su se presijecali jedni s drugima bili su pokretani od četiriju živih bića. Visoko nad svime time „bijaše obličje prijestolja, nalik na safir; a na obličju prijestolja bijaše nešto kao lik čovječji.“ Ezekiel 1,26, RSV.

„Kotači, tako složeni da su se na prvi pogled činili u neredu, kretali su se u savršenom skladu. Nebeska bića pokretala su te kotače. Složeni tijekom ljudskih zbivanja pod božanskim je nadzorom. Usred sukoba i meteža narodâ, Onaj koji sjedi nad kerubinima i dalje upravlja poslovima ove zemlje. Svakom narodu i svakom pojedincu Bog je odredio mjesto u svojem velikom planu. Danas ljudi i narodi vlastitim izborom odlučuju o svojoj sudbini, a Bog sve to nadzire radi ostvarenja svojih nauma.

„Proročanstva koja je veliki JA JESAM dao u svojoj Riječi govore nam gdje se nalazimo u slijedu vjekova. Sve što je proročanstvo navijestilo do sadašnjega vremena zabilježeno je na stranicama povijesti, a sve ono što tek ima doći ispunit će se svojim redom.

„Znakovi vremena objavljuju da stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Sve je u našem svijetu u uzburkanosti. Spasitelj je prerekao događaje koji će prethoditi Njegovu dolasku: ‘Čut ćete za ratove i glasove o ratovima... Ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; i bit će gladi, pošasti i potresa po raznim mjestima.’ Matej 24,6.7. Vladari i državnici prepoznaju da će se uskoro zbiti nešto veliko i odlučujuće — da se svijet nalazi na rubu goleme krize.“

„Biblija, i samo Biblija, daje ispravno shvaćanje događaja koji već bacaju svoje sjene unaprijed, a zvuk njihova približavanja uzrokuje da zemlja drhti i da ljudska srca klonu od straha. ‘Evo, Jahve će opustošiti zemlju i učiniti je pustinjom, izobličiti će njezino lice i raspršiti njezine stanovnike.’ ‘Jer su prekršili zakone, povrijedili uredbe, raskinuli vječni savez. Zato prokletstvo proždire zemlju i njezini stanovnici ispaštaju za svoju krivnju.’ Izaija 24:1, 5, 6, RSV.

„Jao! Jer onaj je dan velik, tako da nijedan nije njemu sličan: to je vrijeme Jakovljeve nevolje; ali on će biti spašen iz nje.” Jeremija 30:7.

„Jer si Gospodina, koji je utočište moje, Svevišnjega, učinio svojim prebivalištem, zlo te neće snaći, niti će se kakva pošast približiti tvojemu šatoru.“ Psalam 91:9, 10.

„Bog neće iznevjeriti svoju crkvu u času njezine najveće pogibelji. Obećao je izbavljenje. Načela Njegova kraljevstva bit će poštovana od svih pod suncem.” Historical Sketches 277–279.

„Složena igra ljudskih događaja” ono je što je bilo predloženo kotačima koji se presijecaju s kotačima u Ezekielovu viđenju Presvetoga mjesta, za vrijeme pečačenja. Ti su događaji pod božanskim nadzorom, jer su ti događaji ispunjenje svih viđenja Riječi Božje, koja svoj konačni i savršeni učinak nalaze u vremenu pečačenja. Postoji „zvuk” koji označuje „zapanjujuću krizu” koju je „svijet na rubu” spoznati. Taj „zvuk” uzrokuje da se „zemlja trese i da ljudska srca klonu od straha”. I potresanje zemlje i uzrokovanje da ljudska srca klonu od straha simboli su zvuka sedme i posljednje Trube, koja je treći jao.

Razgnjevljenje naroda islamom trećega jaoa jest kao žena u porođajnim mukama, te tako predstavlja sve veću, eskalirajuću krizu. Ta je eskalirajuća kriza započela 11. rujna 2001.; a 7. listopada 2023. nastupio je sljedeći krajnji porođajni bol, i budući da Božja Riječ nikada ne zatajuje, sljedeći porođajni trud dolazi vrlo uskoro, i bit će još razorniji. Živate li još uvijek u gradu?

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Proroku su se kotač u kotaču i pojava živih bića povezanih s njima sve činili zamršenima i neobjašnjivima. Ali među kotačima vidi se ruka Beskonačne Mudrosti, a savršeni red rezultat je njezina djelovanja. Svaki kotač, upravljan Božjom rukom, djeluje u savršenom skladu sa svakim drugim kotačem. Pokazano mi je da su ljudska oruđa sklona težiti za prevelikom vlašću i nastojati sama upravljati djelom. Ona previše isključuju Gospodina Boga, Moćnog Djelatnika, iz svojih metoda i planova te Mu ne povjeravaju sve što se tiče napretka djela. Nitko ni za trenutak ne bi smio umišljati da je sposoban upravljati onim stvarima koje pripadaju velikom JA JESAM. Bog u svojoj providnosti pripravlja put da se djelo može obaviti ljudskim posrednicima. Stoga neka svaki čovjek stoji na svome mjestu dužnosti, da izvrši svoj dio za ovo vrijeme i zna da je Bog njegov učitelj.” Testimonies, volume 9, 259.